

(ב) כשהנידון הוא שרות בממשלה אחרת, פירושו משכורת ההאב בהשבון לצורך פנסיה בהתאם לחוק או לתקנות הנוהגים באותו שרות ;

וכן

(ב) במקום ההגדרה של "תוספת נכר" תבוא ההגדרה הבאה:

"המונחים "תוספת נכר" ו"תוספת לקצרנות (סטנוגרפיה)" פירושם תוספות מיוחדות למשכורת הנתנות בהתאם לתקנות הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י) בנידון ההוספות הללו".

3. התנאי לסעיף 7 מן הפקודה העיקרית כפי שהוחק בסעיף 3 מפקודת הפנסיות (תקון) 1930 יתוקן ע"י החלפת המלים "בשיעור של" שבין המלה "הטבה" ובין המלים "חצי חדש משכורת" במלים "לא תעלה על".

תקון סעיף 7 מן הפקודה העיקרית.

4. שום דבר האמור בפקודה זו אין רואין אותו כאילו הוא פוגע בפנסיה שניתנה לפני התחלת פקודה זו.

יוצא מן הכלל

י. התורן הול
סגהל עניני המסלה

9 בנובמבר 1934

פקודת הפנסיות

מס' 35 ל"ש 1934

פקודה המאחדת ומתקנת את החוק הנוגע לתעודות מסע.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

- השם הקצר
1. פקודה זו תקרא פקודת הפנסיות, 1934.
- פירוש
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם נוסח הכתוב יחייב אחרת —

"נכרי" פירושו מי שאינו נתין פלשתינאי (א"י).

„פספורט“ פירושו פספורט שניתן עפ"י פקודה זו.

„כתב זהות“ כולל תעודת זהות, כתב זהות ונסיעה, תעודת שעת-דחק, תעודה למעבר גבול ותעודת נסיעה זמנית.

„נתין פלשתינאי (א"י) פירושו מי שרכש גתניות פלשתינאית (א"י) עפ"י הוראות דבר המלך במועצה על הנתינות הפלשתינאית (א"י) 1925.

„תעודת מסע“ פירושה פספורט או כתב זהות שניתנו עפ"י פקודה זו.

3. יכול הנציב העליון : —

הנציב העליון יכול ליתן פספורטים וכו'

(א) ליתן פספורטים או כתבי זהות לנתינים פלשתינאיים (א"י) ;

(ב) ליתן כתבי זהות : —

(1) לנכרים, וכן

(2) לאנשים שמעמדם מבחינת נתינות אינו מסוים ;

(ג) לחדש תעודת מסע או לקיימה ;

בחנאי שיכול הנציב העליון מבלי ליתן כל טעם לדבר : —

(1) לסרב ליתן תעודת מסע ;

(2) לסרב לחדש תעודת מסע או לקיימה ;

(3) להטיל תנאים למתן תעודות מסע או לחדושה או קיומה ככל אשר ימצא לנכון ;

(4) להחריס תעודת מסע ;

(5) לדרוש את החזרתה של תעודת מסע.

4. (1) בקשה למתן תעודת מסע, לחדושה או לקיומה תוגש באופן שיקבע בתקנות עפ"י פקודה זו.

בקשה למתן תעודת מסע, חדושה או קיומה ותנאיה

(2) מגיש הבקשה ישלם בעד תעודת מסע או בעד חדושה או קיומה אותו המס שיקבע בתקנות עפ"י פקודה זו.

(3) לפספורט יהא תקף משך חמש שנים מיום נתינתו או משך תקופה קצרה מזו ככל אשר יחליט הנציב העליון באיזה מקרה מיוחד או באיזה סוג מקרים. הוא יהא ניתן להתחדש לתקופות נוספות שלא תעלינה על חמש שנים בבת אחת בתנאי שהתקופה הכוללת של תקפו של הפספורט לא תעלה על עשר שנים.

(4) כתב זהות לא ישמש אלא לאותה נסיעה או לנסיעות ולאותה תקופה שפורשה בו.

(5) מי שניתנה תעודת מסע על שמו יכול להכנס לתוך פלשתינה (א"י). עפ"י תעודה זו בלבד :

בתנאי שרשאים להלוות עליו אותם אנשים אחרים, לכשישנם, אשר פרטים על אודותם רשומים בתעודת המסע.

5. (1) כל אדם : —

עכרות בקשר עם
תעודות מסע

(א) המזיף תעודת מסע, המשנה אותה שלא כחוק, או המטפל בה כדי הבאת שנוי, או המשתמש באותה תעודת מסע שוויפה או שונתה או שאינה כתקונה או המחזיקה ברשותה, או

(ב) שנמצאה ברשותו שלא כחוק תעודת מסע, או

(ג) שמצא תעודה כזאת, והוא מתרשל לשלוח אותה למנהל מחלקת העלית, או למפקח על משטרה מחוזית או לקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר, או אינו שולח אותה אליהם, או

(ד) המציג עצמו ע"י התראות כאחר או בטענת שוא שהוא זכאי להחזיק תעודה כזאת, או

(ה) המוציא אותה תעודה מחזקתו ומעבירה ליד איש אחר מבלי הרשאה חוקית, או

(ו) המשמיד, המכלה, או המרשה לאחר מתוך רשלנות ודון להחזיק בתעודה,

יאשם בעברה על פקודה זו ויהא צפוי, לכשיצא חייב בדין, בפני שופט שלום,

למאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת או לקנס שלא יעלה על מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(2) לצורך סעיף זה המונח „תעודת מסע” פירושה כל תעודה כזאת, בין שניתנה עפ”י פקודה זו ובין שניתנה שלא עפ”י פקודה זו.

עונש על טענת שוא 6. כל המוסר הודעת שוא או הטוען טענת שוא על מנת לקבל תעודת מסע או חדושה או קיומה או איזה שרות אחר עפ”י פקודה זו בנוגע לתעודת מסע, בין בשביל עצמו ובין בשביל אדם אחר, יענש במאסר משך זמן שלא יעלה על ששה חדשים או בקנס שלא יעלה על מאה פונט או בשני העונשין כאחד. חובת העונש עפ”י פקודה זו לא תפגע בחובת העונש על אותו מעשה שנקבע עפ”י הוראות איזו פקודה או חוק אחרים, בתנאי ששום אדם לא יענש שתי פעמים על אותה עברה.

7. רשאי הנציב העליון להתקין תקנות לשם מתן תוקף לפקודה זו: בתנאי שעד שלא ישונו או יבוטלו ע”י תקנות שיותקנו עפ”י פקודה זו, ינהגו התקנות הכלולות בתוספת הראשונה של פקודה זו.

8. הפקודות המפורטות בטור הראשון והשני שבתוספת השניה של פקודה זו, בוטלו בזה כדי השעור המפורש בטור השלישי של אותה תוספת.

בתנאי שהביטול לא יפגע בתקפו של כל מעשה שנעשה עפ”י הפקודה שבטלה בזה.

תוספת א.

פקודת הפספורטים, 1934

תקנות שהתקין הנציב העליון בתוקף הסמכויות שנמסרו לו בסעיף 7 של פקודת הפספורטים, 1934.

1. בקשה למתן תעודת מסע תוגש למחלקת העליה בטופסים שנקבעו ע”י המנהל.

2. אפשר לדרוש מבעל בקשה שיגיש את בקשתו הוא גופו למחלקה.

3. גבה יגבו את המסים הרשומים מטה: —

- (א) בעד פספורט פלשתינאי (א"י) בשעת נתינתו... 750 מיל
- (ב) בעד חרוש פספורט פלשתינאי (א"י) ... 100 מיל
בעד כל שנה או
חלק הימנה מהתקופה
המחודשת.
- (ג) בעד כתב זהות ומסע בשעת נתינתו ... 400 מיל
- (ד) בעד חרוש כתב זהות ומסע ... 100 מיל
בעד כל שנה או
חלק הימנה
- (ה) בעד תעודת זהות (שאינה ניתנת להתחדש) ... 250 מיל
- (ו) בעד תעודת שעת דחק ... 250 מיל
- (ז) בעד קיום תעודת מסע ...
חנם אין כסף, אם
נעשה בשעת מתן
תעודת המסע.
100 מיל אם נעשה
באיזה זמן אחר
- (ח) בעד השמטה מתעודת מסע או תקונה ... 100 מיל

תוספת ב.

המספר והשנה	הפקודה	שעור הביטול
37 לש' 1925	פקודת הפספורטים, 1925	כלה
1 לש' 1928	הפקודה המתקנת את פקודת הפספורטים, 1928	כלה
1 לש' 1932	הפקודה המתקנת את פקודת הפספורטים, 1932	כלה

י. התורן הול
מנהל עניני הממשלה

9 בנובמבר 1934